

ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον

ΕΤΗΡΟΛΟΓΙΟΝ 12 ΜΗΝΩΝ
ἄρχομένη ἐκ τῆς 1 Ἰαννουαρίου ἢ Ἰουλίου
Ἑσπεριακοῦ ἔ.δ.δ. -- Ἐξέστου ἔ.π. χρ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ
ΜΙΚ. Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ

ΕΤΗΡΟΛΟΓΙΟΝ 12 ΜΗΝΩΝ
ἄρχομένη ἐκ τῆς 1 Ἰαννουαρίου ἢ Ἰουλίου
Ἑσπεριακοῦ ἔ.δ.δ. -- Ἐξέστου ἔ.π. χρ 10

ΤΟ ΠΡΩΤΙΣΤΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΜΑΣ

Ζητούμεν σήμερον νόμους καλῆς τέχνης. Δὲν διαφωνῶ. Ἀλλ' ἐνθυμιζῶ ὅτι οὐδεὶς πολιτικὸς μὴ νομοθέτης ἐξέλογον, τὴν ὁποίαν δὲν ἠμάρτανεν νὰ διατηρήσῃ. Ὅταν οἱ χαρακτῆρες διεφθάρσαν, οἱ νόμοι καταπατήθησαν, ἕως οὗ κατέρρευσαν καθ' ὁλοκληρίαν.

Τὸ παγκόσμιον καὶ πανάρχαιον αὐτὸ διδάγμα δὲν ἀρκεῖ ἔτι γὰρ διὰ τὴν μᾶλλον πείσῃ ὅτι αἱ Κυβερνήσεις μας ὀφείλουσι πρωτίστως νὰ καλλιεργήσῃ διὰ τοῦ ἰδίου, τῶν παραδειγμάτων, διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῆς Ἑκκλησίας, διὰ τῆς βελτιώσεως τῆς ἐκπαιδεύσεως, διὰ τῆς λαϊκῆς μορφώσεως, τὰ χρηστὰ καὶ γυναικῶν ἐκείνα ἤθη, τὰ ὁποῖα δὲν ζητοῦσι μόνον τοὺς καλοὺς νόμους, ἀλλ' εἶνε καὶ ἱκανὰ νὰ τοὺς διατηρήσῃ;

Ἐφ' ὅσον ἡ ἀλήθεια αὕτη δὲν υἱοθετῆται ἀπὸ τὰ κυβερνητικὰ μας κέντρα, ὅλοι αἱ προσπάθειαι τῆς ἀναδιοργανώσεως ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ χάος, διὰ τὴν πείσῃ αἱ τὴν ἔβυσσον.

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Τι εἶνε τὸ παρὸν; Τὸ ὅλκον τοῦ μέλλοντος. Ἡ τὸ θεμέλιον αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ὅπου μᾶλλον φαίνονται γλυκεῖς οἱ ἰδῶτες τῆς σήμερον, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν θὰ ἐξέλθουν οἱ εὐχάριστοι καρποὶ τῆς αὔριον.

Τοιοῦτοτρόπως δὲν κάνομεν εἰς τὰς ἰδιωτικὰς μας ἐργασίας; Ἐνεργοῦμεν τὰ πάντα μετὰ ἀνέψεως, μετὰ ὑπολογισμοῦ, μετὰ προβλέψεως, μετὰ κόπου. Μετὰ τὴν τελείαν πεποιθήσιν ὅτι μόνον ἐπὶ στερεῶν βάσεων δύναται νὰ ἰδρυθῇ ἀσφαλὲς οἰκοδόμημα.

Ἀλλὰ μήπως τάχα ὁ αὐτὸς νόμος δὲν ἰσχύει εἰς τὰ πράγματα τῶν πολιτικῶν;

Οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι, χρησιμοποιοῦντες τὸ παρὸν ὑπὲρ

τοῦ μέλλοντος, ἐτήρησαν τὰ ἐνδοξότατα τμήματα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης.

Ἡ ναυμαχία τῆς Σαλαμῖνος, ὑποῦν τὸν ἴσφον τῆς ἡ Περσικῆς δυνάμεως, ὑπῆρξεν ἀποτέλεσμα. Ἡ μεγάλη ἐκείνη ἡμέρα ἐξολοκλήθη ἀπὸ τὴν προηγηθεῖσαν δεκάτην, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Ἀθηναῖοι, ὑπὸ τὰς συμβουλὰς τοῦ Θεμιστοκλέους, ἐχρησιμοποίησαν τὰς πρᾶξεις τοῦ Ἀκυρίου ὑπὲρ τοῦ κατεργασμοῦ ἐξιομάχου θαλασσίας δυνάμεως.

Ἐνθ' ὁ Δημοσθένης, εἰς τὸν πρῶτον Ὀλυμπιακόν, θρηνῶν τὴν προοῦσαν κατὰπτωσιν τῆς πόλεως, καθαρὰ διακηρύττει, ὅτι προήλθεν ἀπὸ τὴν ἀβλιότητά σου στήματος, ὅσο τὸ ὅποιον οἱ σύγχρονοί τοι Ἀθηναῖοι, χωρὶς νὰ κάμνουν τίποτε εἰς τὸ παρὸν, ἐπείμηναν τὰ μέλλοντα ὅπως καλῆτεροῦσιν μόνον τῶν.

Ἡ ἀπῆλθε, ὅπως καὶ εἰ ἰδιώται, προάγονται διὰ τῆς ἐργασίας. Ὅστις ἤθελε τὸ λησμονήσαι, σπύρει τὸ μηδὲν ἢ τὸν ἀνεμὸν. Τί θὰ καρποθῇ ἀπὸ ἐκεῖνο; Τὴν ἐκμνησιν. Τί δὲ ἀπὸ τοῦτο; Τὴν θύελλαν.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

— Ὁ Πάπας ἀπεχθύνε πρὸς τοὺς Γάλλους ἐπισκόπους ἰγκύκλιον, εἰς τὴν ὁποίαν λίγει, δει ἀρξῆκε νὰ δημοσιεύσῃ ἀπὸ τὴν γαλλ. Κυβέρνησιν αἱ περιουσίαι τῶν Ἑκκλησιῶν, διότι αὗται μὴ τὸν νῦν νόμον τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἑκκλησίας καὶ τοῦ Κράτους δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν θρησκευτικὸν προορισμὸν τῶν.

Τὸν νόμον τοῦτον ὁ Πάπας χαρακτηρίζει ὡς μέτρον ἐκκλησιαστικῆς συλῆσεως καὶ καταδιδώσεως, ἡδωρῶναι δὲ τοὺς γάλλους ἐπισκόπους εἰς τὸ νὰ ὑπαμείνουν μὴ γυναικότητα τὰς σημερινὰς δοκιμασίας.

— Πληροφορίαι ἐκ Λονδίνου, δημοσιευθεῖσαι εἰς τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας, ἀνακοινοῦσιν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς Ἐδουάρδος, μέλλων νὰ κἀμῃ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον ταξίδιον χάριν τῆς υγείας του, θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ πάλιν τὰς Ἀθήνας. Τὸν βασιλεῖα θὰ συνοδεύσῃ πιθανῶς εἰς τὸ ταξίδιον του καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα.

— Είς τὸ μέγαρον τῆς ἐν Ἀθήναις Γερμανικῆς προεδρίας ἐπανηγορίσθη ἡ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀριστερῆς τοῦ εἰκοσιπενταετηρίου τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γερμανικοῦ ἐργασιοῦ καὶ Ἰνστιτούτου π. Γαλιέλου Δαίρηφελδ, ὅστις πολυτιμοτάτας προσέφερεν ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἐργασιολογικὴν ἐπιστήμην.

— Σφοδρὰ θύελλα εἰς τὴν νῆσον Ἀμεργόν, κυλίσασα μεγάλους βράχους κατὰ τῆς εἰς κοίλωμα βουνοῦ ἐκτιμήνης ἀρχαίας ἱερᾶς Μονῆς τῆς Χοζεβιανίτης, κατέστρεψε τὸν ναὸν αὐτῆς καὶ μέρος τοῦ Ἱεροσυνεδρίου.

— Προκειμένου νὰ συνέλθῃ νέον συνέδριον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης εἰς Χαγὴν τῆς Ὀλλανδίας, ὁ Πάπας ἐδήλωσεν ἐπιθυμίαν τοῦ ὅπως ἀντιπροσωπευθῇ, ἅλλ' ἡ Ὀλλανδικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησεν, ὡς λέγεται, ὅτι ἐδυνατὶ νὰ σιῇ τὸ αὐτὸ ἐνεκα τῆς ἀντιθέσεως τῆς Ἰταλίας.

— Συνήλθεν ἀπὸ τῆς 3ης Ἰανουαρίου ἐν Παρισίοις Συνέλευσις τῶν Γαλλῶν Ἐπισκόπων, σκοπεύσα νὰ συζητήσῃ περὶ τῆς δημιουργήσεως εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἐκκλησίαν κατὰστάσεως διὰ τοῦ νόμου τοῦ χωρισμοῦ.

— Ἡ ἐνταῦθα Γερμανικὴ προεδρία δι' ἐγγράφου της πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐγνωστοποίησεν, ὅτι ἀπὸ 23 μέχρι 29ης προσεχούσης Σεπτεμβρίου θὰ διοργανωθῇ ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Αὐτοκρατορίας τὸ 14ον διεθνὲς συνέδριον Ὑγιεινῆς. Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο ἐκλήθη νὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ Ἑλλάς δι' ἐδικοῦ ἀντιπροσώπου της.

— Τὸ νομοσχέδιον περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων θὰ εἶναι καθ' ὅσον ἐτοιμον μέχρι τῆς προσεχούσης ἐβδομάδος, θὰ ὑποβληθῇ δὲ πρὸς ψήφισιν εἰς τὴν Βουλὴν ἀμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

— Λέγεται ὅτι κατὰ τὸ περὶ εἰρήνης συνέδριον τῆς Χαγῆς οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας θὰ ἔχουν ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις των συμφώνους ὁδηγίας.

— Δι' αὐτοκρατορικοῦ Διατάγματος παρεμποδίζεται τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν Κίναν ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ὀπίου. Ἐνεκα πολυχρονίων καὶ σπουδαίων οἰκονομικῶν συμφερόντων, τὰ ὅποια ἄρατος ἀδρόα κατάργησις ἦτο δυνατόν γὰ κατεστρέψῃ, προθεσμία πλήρους τοῦ Διατάγματος ἐφαρμογῆς δρίκεται μίᾳ δεκαετίᾳ. Ὅλα ἔμως τὰ δημόσια καπνιστήρια τοῦ ὀπίου θὰ κλεισθοῦν ἐντὸς 8 ἐ μηνῶν, καὶ εἰς τοὺς μενδαρίνους, τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς εὐγενεῖς ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ χρῆσις τοῦ ὀπίου, διὰ νὰ δοθῇ ἄνωθεν τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς τὸν λαόν.

— Εἰς τὴν Καμπανίαν τῆς Ἰταλίας γίνονται ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν εἰρεπίων τῆς πόλεως Κύμης. Ἡ πόλις αὕτη εἶχεν ἰδρυθῇ τὸ 1080 πρὸ Χριστοῦ ἀπὸ Ἑλληνικῶν ἀποίκους ἐξ Εὐβοίας, οἵτινες ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου πέριξ λόφου ἐκτίσαν τὴν περίφημον Ἀκρόπολιν αὐτῆς. — Κατὰ τὰ Ἰταλικά φύλλα αἱ ἀνασκαφαὶ ἔφεραν ἤδη εἰς φῶς τὰ τεῖχη τῆς Ἀκροπόλεως ταύτης, τὰ εἰρείπια τοῦ ἀμφιθεάτρου καὶ τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

Ὀνομάζεται δὲ εἰς τὴν ἀθήναιον καὶ τὴν ἀκμήν της ἡ πόλις αὕτη: Κύμη ἡ εὐρυχή. Κατὰ παρόμοιον τρόπον πῶσαι εὐτυχίαι εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, ἀργὰ ἢ γρήγορα, σωρεύονται εἰς εἰρείπια, καὶ δίχως, φεῖ! νὰ ᾔνε δύνατον ν' ἀνευρεθοῦν μηδὲ ἕχνη των.

— Ἡ Ἑλβετία ἐξοδεύει κατ' ἔτος διὰ τὸν στρατὸν της 50.024.048 φράγκα.

— Ἡ παγκόσμιος παραγωγή τοῦ χρυσοῦ κατὰ τὸ 1905 ἐσθασεν εἰς 1971 ἑκατομμύρια φράγκων. Τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν παραγωγὴν κατέχει τὸ Τράνσβαλ, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξήχθη χρυσὸς ἄξις 532 ἑκατομμυρίων φράγκων. Κατόπιν ἔρχεται ἡ Αὐστραλία μὲ παραγωγὴν 491 ἑκατομμυρίων φράγκων, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι (433), ἡ Ρωσία (120), καὶ ὁ Καναδᾶς (75).

— Εἰς ἐξείρετον φιλανθρωπικὸν μέτρον προέβη ἡ Ὀλλανδικὴ Κυβέρνησις. Ἐγράφε δηλαδὴ τρεῖς σειρὰς νέων γραμματισμῶν, τὰ ὅποια διέτιμωσεν εἰς τὸ διπλοῦν τῆς ἀξίας τῶν συνήθων· ἀλλὰ τὸ ἥμισυ τῆς εἰσπραξέως διδεται εἰς τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, τῶν ὁποίων σκοπὸς εἶναι ἡ δωρὴν περίθαλψις τῶν πασχόντων ἐκ φθισεως.

— Αὖριον Κυριακὴν τὸ ἐν Παρισίοις Συνδικάτον τῶν ἐργατῶν θὰ συγκροτήσῃ πολυπληθέστατον συλλογητῆριον ὑπὲρ τῆς πλήρους καὶ ἀμετακινήτου ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς ἀργίας.

— Ἀναγγέλλουν ἀπὸ τὴν Τεχεράνην ὅτι σήμερον ἔγεινεν ἐκεῖ εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Μαχαριστάν ἡ στέψις τοῦ νέου Σάχου τῆς Περσίας. Εἰς τὴν τελετὴν παρίστατο καὶ ὁλόκληρος ἡ Περσικὴ Βουλὴ, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὤρμηθη ὁ Σάχης· εἰς τὴν φυλάξῃ τὸ Σύνταγμα.

— Οἱ πολιτισμένοι Γερμανοὶ τιμωροῦν αὐστηρότατα εἰς τὴν ὑπ' αὐτῶν κατεχομένην Πολωνίαν τοὺς Πολωνοὺς μαθητάς καὶ γονεῖς, ὅσοι ἀρνοῦνται νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὸν νόμον περὶ διδασχῆς τῆς ἱερᾶς κατηχήσεως ἐν ταῖς Πολωνικαῖς σχολαῖς εἰς γερμανικὴν γλῶσσαν.

— Ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Τουλούζης ἐτιμωρήθη μὲ πρόστιμον δύο δραχμῶν, ἐπειδὴ ἐλείπετο ἔργον χωρὶς προηγουμένως νὰ λάβῃ τὴν ὀριζομένην ἄδειαν ἀπὸ τὸν νέον νόμον. Ἄλλου εἶδους πάλιν αὕτη ἡ κυβερνητικὴ τῆς Γαλλίας λογικὴ τοῦ νὰ μὴ δύνανται οἱ ἐπίσκοποι νὰ λειτουργήσουν χωρὶς νὰ λάβουν τὴν ἄδειαν ἀπὸ πολιτικὰς Ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ὁλοφάνερα ἐργάζονται κατὰ τῆς θρησκείας.

— Ὁ ἐν Κων) πόλει γάλλος πρεσβευτὴς Κωνσταντίνος ἐδήλωσεν εἰς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὅτι τοῦ λοιποῦ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις, παύσασα πᾶς ἐπιχορηγήσεις πρὸς τὰς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Σχολαῖς τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας, θὰ συστήσῃ αὐτῇ ἰδικὰς τῆς λαϊκῆς σχολᾶς, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐργάζονται ἐλευθερίᾳ ἀπὸ προσηλυτιστικῶν σκοποῦ. Ἐπίσης ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δέχεται νὰ πληρῶνῃ αὐτὴ διδασκάλους τῆς Γαλλικῆς γλώσσης διὰ τὰς σχολαῖς τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου. Ἐὰν αἱ λαϊκαὶ αὗται σχολαὶ θὰ ἔχουν καὶ ἐν Ἀνατολῇ τὸ ἀντιθρησκευτικὸν πνεῦμα, τὸ ὁποῖον διακρίνει τὰς ἐν Γαλλίᾳ τοιαύτας, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον θὰ εὕρῃ τρόπον ν' ἀποκρούσῃ τὸ ἄδωρον δῶρον.

— Διατρίβει ἐν Ἀθήναις καὶ φιλοξενεῖται εἰς τὰ ἀνάκτορα τὸ πριγκιπικὸν ζῶγον τοῦ Σάξ-Μαϊνίγγεν. Ὁ πριγκιπ, διακρινόμενος διὰ φιλελληνισμὸν, χαιρετᾶται, ὡς γνωστὸν, λαμπρῶς καὶ τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν μετέφρασε μίαν ἀπὸ τὰς τραγωδίας τοῦ Σχίλλερ.

ΤΑ ΜΙΚΡΟΒΙΑ(*)

Τὰ ὕδατα τῶν ὀκεανῶν, λιμνῶν, ποταμῶν, ρυάκων καὶ δεξαμενῶν ἐρρίθουσι ζώντων μικροσκοπικῶν, δημιουργημάτων ἀσυλλήπτως σμικροτάτων καὶ ἐντελῶς ἀδιακρίτων ἀπὸ τὸν γυμνὸν ὀφθαλμόν. Οἱ ἐνυδριοὶ αὗτοι μικροσκοπικοὶ ἀποκαλοῦνται συνήθως Μικροβία, θὰ παρίμενον δὲ ἐντελῶς ἄγνωστοι εἰς ἡμᾶς, ἐὰν τὸ μικροσκοπίον δὲν προσήρχετο εἰς βοήθειάν μας. Ἀλλὰ χέρις εἰς αὐτὸ διεσκελισάμεν τὰ δρία τοῦ τῆς ἐπιστητοῦ, ὑδρῶναμεν τὸ πᾶν τῶν ἐρευνῶν μας καὶ εἰσῆλθομεν εἰς κόσμον ζωῆς καὶ ὑπάρξεως καθαρῶς νέους.

Τὰ μεγαλειότερα τῶν μικροβίων τούτων εἶνε τόσο μικρά, ὥστε 100 ἐξ αὐτῶν κατὰ σειρὰν παρτασσόμενα δὲν θὰ ἐξήκουν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ πᾶχος μίᾳς καὶ μόνης τριχοῦς. Ἀλλὰ εἶνε πολὺ μικρότερα. Καὶ ὅμως τὰ ὀντάρια ταῦτα εἶνε πεποικισμένα μὲ σχήματα τὰ καθὲν ἰδιαιτέρα καὶ μὲ ὀρέξεις τὸ καθὲν ἰδιαιτέρας. Οὕτως ἄλλα μὲν ἐξ αὐτῶν εἶνε φυτοφάγα καὶ ἄλλα ἀλληλοφάγα ἢ ζωοφάγα. Ἄλλα εἶνε στρογγύλα καὶ ἄλλα ἐπιμήκη. Ἄλλα μονοκύφωλα καὶ ἄλλα δικύφωλα. Ἄλλα περσφόρα καὶ ἄλλα ταινιοειδῆ. Ὑπάρχουσι δὲ μεταξὺ αὐτῶν καὶ μικροβία ἔχοντα τὰ σχήματα τῶν φυτῶν καὶ τῶν ἐνθίων.

Ἡρωταῖες. Ὑδρα

Ἀκούσατε ἤδη τὰς παραδόξους ἰδιότητας τινῶν ἐξ αὐτῶν. Ὁ ἀπρωτεὺς ἡμπορεῖ νὰ μεταλλάσῃ σχῆμα κατὰ βούλησιν, ἄλλοτε μὲν διαστελλόμενος καὶ ἄλλοτε συσπυκνόμενος ποικιλοτρόπως. Μερικαὶ φορὲς προσκίτται καὶ κέρατα, τὰ ὅποια ὅμως μεταποιεῖ ὅπως θέλει. Δὲν εἶνε ἕρπον ἀληθῶς παράδοξον;

Ἴδου ἐν ἄλλο παρδοξότερον. Τὸ μικροβίον αὐτὸ καλεῖται ὕδρα. Ἡμπορεῖ νὰ μείνῃ νηστεϊκὸν ἐπὶ ὀλόκληρον τετραμηνίον, χωρὶς οὐδὲν νὰ πᾶθῃ. Ὅταν καὶ πάλιν ἐμπλησθῇ τροφῆς, κινεῖται καὶ εὐθυμεῖ, ὡς προηγουμένως ἔπραττεν. Ἐὰν τὸ κόψω εἰς ταμᾶκια, ἕκαστον τῶν ταμᾶκιων τούτων θὰ μεταποιηθῇ εἰς τελείαν ὕδραν μὲ τὸν στέμαχόν της καὶ τὰ συγγενῆ της ὄργανα.

Τριχοειδῆ καὶ ἐγγυματογενῆ.

Ἀξιοθαύμαστα ἐπίσης εἶναι αἱ τῶν μικροβίων καὶ τὰ καλούμενα ατριχοειδῆ, ἕτινα ζῶσι κατ' ἐγέλας, παριστῶντα ἀληθινὰ στρατιᾶς καὶ φάλαγγας εὐτάκτως ἐν τοῖς ὕδασι κινουμένας, ὥστε ἦσαν στρατὸς βαδίζων ἐπὶ τὰ κελεύσματα πεποιμένου γυμναστοῦ.

Ἐπὶ μικρότερα τῶν ἐνωθι μικροβίων εἶνε τὰ ἄγγυ-

ματογενῆ (Infusoirs) μικροβία. Λάβετε μίαν σταγόνα ὕδατος· καὶ ἐὰν ἔχετε τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν σύνεσιν καὶ τὰ εργαλεῖα ἐνδὲς Ehrenberg, θὰ μετρήσετε εἰς τὴν σταγόνα αὐτὴν 500, 000, 000 ἐκ τῶν Ἐγγυματογενῶν μικροβίων. Ἀκούετε; 500, 000, 000 εἰς μίαν καὶ μόνον σταγόνα. Κἄτι περισσότερον ἀπὸ ὅσα ἑκατομμύρια κατοίκων ἔχει ἡ Ἀγγλία μὲ τὰς ἐν Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Ἀμερικῇ καὶ Αὐστραλίᾳ κτήσεις της.

Κατ' ἀρχὰς ἐξελέφθη ἐπὶ τὰ ἐνυδρὰ ταῦτα ἦσαν οὐδὲν ἄλλο πλὴν ἐλάχιστα μόρια ὕλης· ἐντὸς τῶν ὕδατων, παρρησιαμένης διὰ τινος πρωτοδικαίου καὶ στοιχειωδούς κινήσεως. Ἀλλὰ ἐφ' ἧς στιγμῇ; ὁ προκαταρθεὶς σφῆς Ehrenberg ἔλαβεν ἐνὲ χεῖρας τὸ μικροσκοπίον καὶ τὰ ἐξήτασεν ἐπισταμένως, διαπιστώνων ἐπὶ τὰ μέρη αὐτῶν· εἶνε ζωὰ πραγματικὰ μὲ στομάχους, μὲ στόματα, μὲ ὀφθαλμούς, μὲ ναῦρα, μὲ μυῖνας, μὲ δλον ἐν γένει τὸν πολύμορφον τῶν ἐπιλοίπων ζῶων ἐργασισμὸν.

Θυμάσθαι ὁργανισμοὺς καὶ τοκετοὺς.

Ἐλθὲ τώρα, σὺ ὁ ἀναγνώστη, νὰ φαντασθῇς τὴν σμικρότητα τῶν ὁργάνων τούτων. Ἐὰν ἕκαστον τῶν Ἐγγυματογενῶν ἀποτελεῖ τὸ 1) 500,000,000 μίᾳς σταγόνας ὕδατος, πισσοτὸν μέρος τοῦ κλύσματος· τούτου θὰ εἶνε ὁ στέμαχός του; ποσοτὸν τὸ στέμαχός του; ποσοτὴς ἡ φλέψ του; Ἀλλ' ἐνταῦθα ἰλιγγίᾳ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς. Καὶ ἐνεπιτήδειος πρὸς πᾶντα ὑπολογισμὸν, ἐνός καὶ ἑκαμβοῦ ἀπομεινεί.

Οὐκ ὀλίγότερον ἰλιγγιώδης εἶνε ὁ ἐδιείλιπτο τοκετός καὶ πολλαπλασιασμός τῶν μικροβίων τῆς κατηγήρας ταύτης. Ὁ πολλαπλασιασμός αὐτὸς τελεῖται διὰ τῆς διαίρεσεως καὶ ὑποδιαίρεσεως τοῦ ἐγγυματογενούς εἰς δύο, τῶν δύο εἰς τέσσαρας, τῶν τεσσάρων εἰς ὀκτώ, τῶν ὀκτῶ εἰς δέκα ἐξ, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς. Ἡ διαίρεσις προβαίνει ὅχι πλέον μὲ πρόσθον ἀριθμητικὴν, ἀλλὰ μὲ πρόσθον γεωμετρικὴν, ταχέως, ἀδιάκοπος, πολλαπλασιαστική. Καὶ ἐὰν στη νῆα γενεᾶ, ἕκαστον νέον γέννημα προκύπτει ἐκ τοῦ προῦτου μαρίνου τοῦ προκατόχου του, ἀρκούν ὀλίγαί στιγμαὶ διὰ ν' ἀποτελεσθῇ εἰς ἐν πλῆρες καὶ καλῶς συγκεκροτημένον μικροβίον. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τοῦ γονιμοποιεῖσθαι καὶ πολλαπλασιασθῆναι ὑπελογίσθη ὅτι ἐν καὶ μόνον ἐγγυματογενὲς μικροβίον μετὰ τέσσαρας ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του εἶνε ἱκανὸν νὰ μᾶς δώσῃ... πόσα νομίζετε;

17,000,000,000,000 τέκνα!

Ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Γεχωδῆ.

Μέχρι τοῦ λοιποῦ φθάνουν τὰ ὄρια τῆς ἀχανοῦς αὐτοκρατορίας τοῦ κραταιοῦ Γεχωδῆ; Πᾶθεν ἔρχεται καὶ πού καταλήγει τὸ βασίλειόν του; Ἀμυδᾶν τὸ τηλεσκόπιον εἰς τὰς χεῖρας, καὶ εἰ οὐρανὸς μοῦ ἀποκαλύπτει ἀπυρίαν ἀτεμεύων κόσμον. Ἀμυδᾶν τὸ μικροσκοπίον, καὶ συνεντῶμαι μὲ ἀπειρίαν ἀσυλλήπτων σμικροτήτων. Διὰ τοῦ ἐνός διαβλέπω ἐν σύστημα εἰς ἕκαστον ἀτομόν. Διὰ τοῦ ἄλλου· ἀνα ὀλόκληρον κόσμον· εἰς ἕκαστον ἀτομόν.

(*) Ἀποσκόμματα τῆς περὶ Ὑδροβίων ἡμετέρας μελέτης.

Μου πιστοποιεί τὸ ἐν ἐνὶ θυμῷ αὐτῇ ἡ πελορία, πλῆσις με τοὺς ἡλούς της καὶ τὰς θαλάσσεσ της καὶ τοὺς ἀσσο-νοὺς της εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἐν μαθηματικῶν σημείον παραβαλλομένη πρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου διαφεύγον ἐπι-λοιπον Σύμπαν. Μου γνωστοποιεῖ τὸ δεύτερον, ὅτι ἐκα-στες κόκκος ἄμμου, ἐκείνη θύλας ψεκᾷς ἀποτελεῖ μίαν δλόκληρον γῆν με ἐκατομμύρια καὶ δισεκατομμύρια ποι-κίλων εἰδῶν ὄντων ἐμβίων. Ἀντιλαμβάνομαι, με τὸ ἐν τὴν μαδαμινότητι τῆς γῆς ἐφ' ἧς κατῶ, βελίδος εὐτε-λεστάτης, φερομένης ἀνὰ τὰς ἐκτάσεις τῶν οὐρανῶν. Ἐν-νοῶ με τὸ ἄλλο τὴν ἀφάνεστον σημασίαν, τὴν ἐγκλείουσαν τὰ περὶ ἐμὲ ἐλάχιστη, εἰς τὰ βάθη τῶν ὑποῶν ὡς ὑπὸ μυστηριώδες παραπέτασμα ἐνέκρυφεν ὁ Μίγας Τεχνίτης ποιητικῶν καὶ πολυειδεστάτην τὴν ζωὴν. Καὶ ἐνώπιον τῶν ἐκπλήξεων, τῶν ἀποκαλυπτομένων μοι ὑπὸ τοῦ τηλε-σκοπίου, ἐνώπιον τῶν ἐκπλήξεων, τῶν ἀποκαλυπτομένων μοι ὑπὸ τοῦ μικροσκοπίου, προσπίπτω γονυπετής πρὸ τοῦ Ποιητοῦ μου καὶ Θεοῦ μου καὶ λέγω ἐν εὐλαβείᾳ πρὸς Αὐτόν:

Ἢ θὰ εἶσαι λοιπὸν Σὺ ὦ Θεέ, ἀφοῦ τὰ ἔργα σου εἶνε οὕτως ἀκατανόητα; Ὅποιον ἀναγκάστου πάλαιος σο-φίας καὶ πλούτου καὶ ἀγάπης; Σὲ περιβάλλει, ἀφοῦ μία καὶ μόνη σελὶς τῆς ὑπὸ Σοῦ συγγραφείσης βίβλου ἀπο-καλύπτει καθ' ἐκείστην νέα ἐργαστήρια κόσμων, ἐκπλή-ξεων καὶ ἁρμονιῶν; Καὶ ἐάν μόνον ὀλίγη μουσικαὶ γραμμαὶ, μακρυνὰ ἀπηχήματα τῆς οὐρανίας Σοῦ ἀρπας, μᾶς ῥίπτουν εἰς ἐκστάσεις καὶ θάμβη, ὅποια λοιπὸν καλ-λονή, ὅποια ποιήσεις, ὅποια αἰγλή, ὅποια δόξα, ὅποια λαμπρότης, ὅποιον φῶς θά Σὲ πλημμυρῇ καὶ θά Σὲ ἀτα-φανώσῃ; Καὶ ἐάν τὰ ὅσα μέχρι τοῦδε μᾶς ἐπανέρωσας εἶνε τόσον ἀμύθητα καὶ ὅσον πολλὰ, πόσα ἄρα γε ἄλλα προτίθεσαι νὰ μᾶς ἀποκαλύψῃς εἰς τὸ μέλλον;

Ὡ Ἠλια φαειμυκάστε, χωρὶς δύσιν καὶ χωρὶς ἀνα-τολήν. Ἀς μὴ Σὲ βλέπουν οἱ τυφλοὶ καὶ οἱ πεπώρωμένοι. Ἐγὼ δμως Σὲ βλέπω καὶ Σὲ αἰσθάνομαι, ὦ Θεέ! Ναι, Σὲ αἰσθάνομαι πλείοτερον τῆς αἰρέας, τῆς προσπειζούσης; ἐπὶ τοῦ μετώπου μου, πλείοτερον τοῦ φωτός, τοῦ δια-θλωμένου ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν μου. Σὲ βλέπω με τὰς σαρ-κίνας μου αἰσθάνεις τὰ πάντα πληροῦνται καὶ διὰ πάντων παραλύνονται. Ἄλλ' ἰδιαίτερα Σὲ βλέπω με τὴν ψυχὴν μου, ὦ Πνεῦμα πνευμάτων. Καὶ ἐάν, ὦ Πανυπερέτελος Θεότης, δὴν ἤμλων; ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς μου τοὺς κόσμους τῶν ἡλίων Σοῦ καὶ τῶν γαλαξίων Σοῦ, ἐάν δὴν ἐλάλεις ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Σινὸς ἐν μέσῳ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, ἐάν δὴν μοῦ ἀπεκαλύπτῃς με τὸ ἅγιόν σου Εὐαγγέλιον, ὅπου καὶ ἐκεῖ ἄλλους οὐρα-νοὺς ἐνέθηκας καὶ κόσμους ἄλλους, θά ἤρκει—ἄρκει με νὰ Σοῦ τὸ εἰκὼ—μία καὶ μόνη γωνία τῆς γῆς Σοῦ, εἰς λι-μενίσκος, ἐν ἐνθός, τί λέγω; μία καὶ μόνη σταγὼν νεροῦ, διὰ νὰ με πείσῃ ἀμετακρίτως περὶ τῆς ἀδικηλοεικότητος ὑπερέως Σοῦ καὶ τοῦ ἀσυλήπτως ἐκλάμπρου μεγαλείου Σοῦ.

ΚΩΝΣΤ. Ν. ΚΑΛΙΝΙΚΟΣ

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Ὁ κινδυνεύων ἐν τῷ ὥκεανῷ νὰ καταποντισθῇ μάγαν εὐεργέτην του ἤθελε θεωρήσει ἐκεῖνον, ὅστις θὰ τῷ εἶδε χεῖρα βοήθειας. Ὁ ἀπειλούμενος ὑπὸ κακοποιῶ ἢ παρα-φρονος, κραυγὴν ἀπελπισίας ἐκβάλλων, ἐπικαλεῖται τὸν οἶκτον καὶ τὴν συνδρομὴν τῶν διαβατῶν. Τοῦτο ἐπιβάλλει ἡ λογικὴ τοῦτο ὑπαγορεύει ἡ σύνεσις.

Καὶ ἐν ταῦτοις ἡ λογικὴ αὐτῇ, ἡ σύνεσις αὐτῇ, ὡς τὰ πράγματα μαρτυροῦσιν, ἐν τῷ χριστιανικῷ βίῳ εἰς ἱλα-χίτους παρατηρεῖται. Ἐνθ' ὅτλ. κινδυνεύομεν νὰ κατα-ποντισθῶμεν εἰς τὸν πολυτέταχτον ὥκεανόν τῆς ἁμαρτίας, ἐνθ' ὁ ψυχικὸς θάνατος ἀπειλητικῶς ἐπικαλεῖται ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας, ἐν ταῦτοις οὐδεμίαν βοήθειαν ἐπικαλούμεθα, οὐδεμίαν ἐνίσχυσιν ζητοῦμεν, καίτοι ἡ θρησκεία μας εἶνε ἀνεξάντλητος πηγὴ δυνάμεως θείας, μεγαλουργοῦ, θαυ-ματοουργοῦ, σωτηρίου.

Δὲν εἶνε τοῦτο ἰσχυρὰ μαρτυρία; Δὲν ἀποτελεῖ τοῦτο ἀξιοθαύμαστον παραφροσύνην;

Ὁ Κύριος ἡμῶν διὰ τοῦ αὐριανοῦ Εὐαγγελίου μᾶς καλεῖ νὰ ἀφύσσωμεν τὸ σκότος καὶ νὰ ἐλθωμεν πρὸς τὸ φῶς, νὰ μεταβάλλωμεν σκέψεις, ἐπιθυμίας, αἰσθητά, ἀποφάσεις· νὰ ἐκρίζωσωμεν ἐκ τῆς ψυχῆς μας τὰς ἀκάνθους τοῦ μί-σου, τοῦ φόβου, τῆς ἐκδικήσεως, καὶ νὰ φυτεύσωμεν εἰς αὐτὴν τὸ γλυκὺ καὶ ἀγαπώμενον δένδρον τῆς ἀγάπης· νὰ ἀπολάττωμεν τέλος τὸν ἐγωισμόν καὶ τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ νὰ ἀσπασθῶμεν τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν.

Τοῦτο ζητεῖ παρ' ἡμῶν ὁ Σωτὴρ κηρύττων: «Μετα-νοεῖτε» ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὴν ψυχικὴν ταύτην παραίνεσιν, τὴν σωτήριον ταύτην προτροπὴν ὡς ἀκούσωμεν πάντες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἁμα-ρτωεῖς καὶ πολυμαθεῖς, οἱ τρυφῶντες εἰς πολυτελεῖ μέγαρα καὶ οἱ ταλαιπωρούμενοι εἰς ἀθλίας καλὸδας, οἱ ἐφ' ἁμα-ξῶν ἀγερώχως ἐποχοῦμενοι καὶ οἱ περιπατοῦντες βλακύνου-τοι καὶ ἀνυπόδητοι.

Τὴν φωνὴν αὐτὴν τοῦ Σωτῆρος ὡς ἀκούσωσιν οἱ ἄλλη-λοτριγόμενοι σύζυγοι, διὰ νὰ ζῶσι τοῦ λοιποῦ ἐν εἰρήνῃ καὶ ἁρμονίᾳ· οἱ ἁμαρτωεῖς γονεῖς, διὰ νὰ ἀνατρέψωσι τὰ τέκνα των ἐν ἐπαίδεῃ καὶ νοουσίᾳ Κυρίου· τὰ ἀπειθή-τεκνα, διὰ νὰ εἰδῶνται καὶ ἀγαπῶσι τοὺς γεννήτορας των· οἱ ἀνάξιοι διδάσκαλοι, διὰ νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὰ ἐξῆς εἰς τοὺς μαθητάς των ὅχι μόνον ξηρὰς γνώσεις, ἀλλὰ καὶ ἥθος τίμιον καὶ χρηστόν.

Τὴν πρόσκλησιν αὐτὴν ὡς ἐνωτισθῶσι καὶ οἱ πολυποικίλοι ἄρχοντες καὶ ὑπᾶλληλοι, ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, ὅτλ. ἡς τοὺς πλείστους ἀπεμάκρυνεν ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ ἰδιοτέλεια.

Ἡ φωνὴ αὐτῇ τοῦ Ἰησοῦ, ἡ γλυκεῖα, ἡ πλήρης στορ-γῆς καὶ ἰνδιαφέροντος πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἡχῇ πάντοτε εἰς τὰ ὦτά μας καὶ ὡς πληροὶ διαρκῶς τὰς καρδίας μας, ἵνα οὕτως ἐντυγχῶμεν ἐν τῇ ἀτεμικῇ καὶ τῇ ἐθνικῇ ἡμῶν

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Οἱ Ἀραβες διηγούνται, ὅτι εἰς τὴν θείαν, ὅπου ὕφεται σήμερον εἰς ἀπὸ τοὺς ναοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ ἦτις δὴν ἦτο τότε παρὰ ἀγρὸς καλλιεργούμενος, δύο ἀδελφοὶ ἔζων καλλιεργούντες ἀπὸ κοινοῦ τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν ὑπὸ τῆς μητρὸς των κληρονομίαν.

Ὅταν ἦλθε τὸ θέρος, οἱ δύο ἀδελφοὶ εἰσὶναζαν τὰ δε-μάτια των καὶ ἔκαμαν ἐξ αὐτῶν δύο ἴσους σωρούς, τοὺς ὁποίους ἀφῆκαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀγροῦ.

Κατὰ τὴν νύκτα ὁ εἰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ἔκαμε μίαν καλὴν σκέψιν. Εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ ἀδελφός μου ἔχει νὰ διατρέψῃ σύζυγον καὶ τέκνα· ἐνθ' ἐγὼ δὲν εἶμαι ἑγγαμὸς· δὴν εἶνε λοιπὸν δικαίον τὸ μερίδιόν μου νὰ εἶνε μίγα ὅπως καὶ τὸ ἰδιόν του. Ἐμπρός, ὡς πᾶρω μερικὰ δεμά-τια ἀπὸ τὸν σωρόν μου καὶ κρυφίως ὡς τὰ βάλω εἰς τὸ ἰδικά του· δὴν θὰ τὸ ἀντιληφθῇ καθόλου, καὶ οὕτω δὴν θὰ ἐμπορέσῃ νὰ μὴ τὰ δεχθῇ. Καὶ ἔκαμεν ὅπως εἶχε σκεφθῇ.

Τὴν αὐτὴν νύκτα ὁ ἄλλος ἀδελφός, ἐκυνήσας, εἶπεν εἰς τὴν σύζυγόν του. «Ὁ ἀδελφός μου εἶνε νέος· ζῇ μόνος καὶ χωρὶς σύντροφον· δὴν ἔχει κανένα νὰ τὸν βοηθῇ εἰς τὴν ἐργασίαν του καὶ νὰ τὸν παραγορῇ εἰς τὰς στενωγα-ρίας του. Δὲν εἶνε λοιπὸν δικαίον νὰ λαμβάνωμεν ἀπὸ τὸν κοινὸν μας ἀγρὸν τόσα δεμάτια ὅσα καὶ αὐτός. Ἀς ὑπάγωμεν νὰ βάλωμεν μερικὰ ἀπὸ τὰ ἰδικά μας εἰς τὸν σωρόν του· δὴν θὰ τὸ ἐννεύσῃ αὐτοῦ, καὶ οὕτω θάλοι νὰ δεχθῇ καὶ ἡμῶν ὅπως εἶχον σκεφθῇ.

Τὴν ἐπαύριον ἑκαστος τῶν ἀδελφῶν ἐπηγεῖτο εἰς τὴν ἀγρὸν καὶ κολὸ ἐξεπλόγη βλέπων, ὅτι οἱ δύο σωροὶ ἦσαν πάλιν ἴσοι. Καὶ ἐπανέλθων τὸ αὐτὸ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας συνεχῶς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκείνος ἔφερε τὸν αὐτὸν ἀριθ-μὸν δεματίων εἰς τὸν σωρόν τοῦ ἀδελφοῦ του, ἔμενον οἱ σωροὶ ἀμφοτέρω ἴσοι. Μίαν νύκτα τέλος καὶ οἱ δύο των παρεφύλαξαν διὰ νὰ ἀνακαλύψουν τὴν αἰτίαν τοῦ θαύματος τούτου, καὶ οὕτω συννητήθησαν φέροντες ὁ καθεὶς τὰ διὰ τὸν ἑτερον προορισθέντα δεμάτια. Καὶ τότε, συγχινη-θέντες ἀπὸ τὴν ἀμοιβαίαν σιγήν, ἐνηγκαλισθῶσαν.

Διὰ τὴν τόπον αὐτόν, ὅπου οἱ δύο ἀδελφοὶ ἔγειναν τόσον ὥρατον παραδειγμα τῆς ἀδελφικῆς ἐνότητος, ἔκριναν ὅτι ἦτο τὸ καταλληλότερον γῆπεδον διὰ νὰ ἐγερθῇ ναὸς πρὸς τὸν κοινὸν Πατέρα ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ἱστορία αὕτη μᾶς διδὲι τὴν εἰλικρίνην τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, ὅποια ὀφείλει νὰ εἶνε καὶ ὅποια θὰ εἶνε ἀναμ-φιβόλως μίαν ἡμέραν. Ἐάν ὁ καθεὶς δὴν ἔκαμνεν εἰμὴ τὴν σκέψιν νὰ φανῇ χρήσιμος εἰς τοὺς ἀδελφούς του, ὅτλ. ἤθελε δῶσι εἰς τὸν ἑνα θὰ το ἐλάμβανεν ἀπὸ τοὺς ἄλ-λους· τὸ μερίδιον ἑκάστου, ἀντὶ νὰ ἐλαττωταί, θὰ ἔμενε πάντοτε ἴσον καὶ θὰ ἤδυνε μάλιστα ἀδικητικῶς κατὰ τὴν συνεχὴ ταύτην συναλλαγὴν καὶ ἀλληλεβοήθειαν μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Καὶ κοινωνία τοιαύτη ἀδελφῶν θὰ ἦτο ἀληθὴς ὁ ὁραιότερος τῶν ναῶν.

σταδιοδρομίᾳ, τὴν ὁρίαν μετ' εὐλόγου ἰνδιαφέροντος καὶ ἀγωνίας παρακολουθοῦσιν ἀνωθεν τὰ μακάρια πνεύματα τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων.

Ἐν Ἀμφίσσῃ

ΑΘΑΝ. Δ. ΠΑΛΛΗΣ
Προλήτης τῆς Θεολογίας

ΑΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟΛΑΙ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΓΩΓΗΣ

1) Ἀνατρέφετε τοὺς νέους ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἀγίας πίστεως. Κόμινετε τακτικὰ τὰς οἰκογενειακάς προσευχάς (οὐδεμία ἐσπερά ἔνευ προσευχῇ, οὐδὲν Σάββατον ἢ οὐδεμία Κυριακὴ ἔνευ ἀναγνώσεως οἰκοδομητικῆς), βοηθεῖτε τὰ τέκνα διὰ τὴν ἁγίαν ἐξομολόγησιν καὶ τὴν θείαν εὐχα-ριστίαν.

2) Ἀπορεύεστε πᾶσαν ἐκφρασιν κατάρας καὶ δι' αὐ-τοὺς ἐκόνη τοὺς ὑπηρέτας σας, πᾶσαν ἀχρηστον ὑπόσχε-σιν εἰς τὰ τέκνα!

3) Οὐδεμία Κυριακὴ ἢ ἑορτὴ ἔνευ λειτουργίας! Τη-ρεῖτε τὸν ἁγιασμόν τῆς Κυριακῆς παρὰ τοῖς οἰκείοις ὑμῶν. Οὐδεμία διασκέδασις τὸ Σάββατον, μὴ ἀμύζουσα διὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς Κυριακῆς. Μὴ συνεθίζετε μηδὲ ἀνέχεσθε ὑπερβάλλουσιν διαμονὴν ἐν τῷ καφενεῖῳ ἢ ζυ-θοπωλείῳ.

4) Τηρεῖτε σεβασμὸν καὶ ὑπακοὴν πρὸς τοὺς οἰκείους σας διὰ τῆς ἀμέμπτου ὑμῶν διαγωγῆς! Μερικαῖς διὰ τὴν σωματικὴν καὶ πνευματικὴν εὐεξίαν καὶ αὐτῶν τῶν ὑπη-ρετῶν σας. Στέλλετε τὰ τέκνα σας μόνον εἰς ὁρθόδοξα σχολεῖα, οὐδέποτε εἰς ἰδρυμάτα διδασκαλίας καὶ ἀνατρο-φῆς ἄθρησκα.

5) Μὴ ἀνέχεσθε μηδεμίαν ἐχθραν ἐν τῷ οἴκῳ σας, ἀνατρέφετε τὰ τέκνα σας ἐν ὑπακοῇ καὶ σωφροσύνῃ, δι-δάσκετε ταῦτα νὰ ἐκτιμῶσι τὴν ὑγίαν, τιμωρεῖτε πᾶσαν κατὰ τῶν ζῶων κακοποιήσιν· διδάσκετε μόνον ταπεινο-φροσύνην, πρᾶξιν καὶ ἐλεημοσύνην.

6) Φρουρεῖτε ἐπιμελίστατα τὴν ἀθωότητα τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων, τὴν συναναστροφὴν των, πᾶν ὅ,τι ἀνα-γινώσκουσι καὶ σκέπτονται· ὁ σατανᾶς μεταβαίνει καὶ εἰς τὸν κοιτῶνα τῆς νεότητος, περιφέρεται καὶ παρᾶται νὰ καταπῇ ὅποιον ἡμιόρνη. Σιλητραγοῦτε τὰ τέκνα σας με μέτρον.

7) Ἀνατρέφετε ταῦτα με εὐθύτητα καὶ εἰς τὰ ἐλα-χίστα.

8) Τιμωρεῖτε αὐστηρῶς τὸ ἐκ προθέσεως ψεύδος· τιμω-ρεῖτε πάντοτε μαλακῶς, ὅταν τὸ παιδίον μόνον τοῦ ἁμο-λογῇ τὸ σφάλμα του.

9) Φυλάττετε τὰ τέκνα σας ἐν προσευχῇ καὶ ἀγαθῇ γνώμῃ, διὰ νὰ μὴ εἰσβάλλωσιν εἰς αὐτὰ σκέψεις κακαί.

10) Ἀνατρέφετε τα με οἰκονομίαν, με αὐτάρκειαν, με ἀπλότητα εἰς τὴν τροφὴν καὶ ἐνδυμασίαν, καὶ με ἀθῶαν αἰδομίαν.

ΕΥΦΡΩΝ ΕΛΕΗΜΟΣΥΝΗ—Ο ΙΑΤΡΟΣ ΔΥΣΤΥΧΩΝ

Ο Ιατρός Δυστυχώνος επασκίπτετο από καιρού δυστυχῆ τινα προσβεβλημένον από μεγάλην εξασθένειαν. Μετεχειρίσθη όλα τὰ φάρμακα. Δὲν ἔκαμαν τίποτε.

Ομιλήσας λοιπὸν μετὰ τοῦ ἀσθενοῦς του, ἐζήτησε πληροφορίας ἀπὸ τοὺς γείτονας, καὶ τέλος ἔμαθεν ὅτι ὁ ἀνθρώπος εὗτος, ἀποδειγμένης τιμωρίας, ἔβλεπεν ἐντὶ παρὰ τὴν ἐπίμονον ἐργασίαν του, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὐδαιμονῇ αἱ ὑποθέσεις του. Ἡ λύπη, τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο, ἦτο ἡ ἀληθὴς αἰτία τῆς ἀσθενείας του καὶ δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ τὸν σὺρῃ εἰς τὸν τάφον. Τί θὰ τοῦ ἔκαμαν τὰ φάρμακα τοῦ ἱατροῦ ἀναντίον μιᾶς ὁλοῦς ἡθικῆς ἀσθενείας;

Ο Δυστυχώνος ἤθελε μίαν ἡμέραν πρὸς τὸν ἀσθενῆ του καὶ τὸν ἐζήτησεν ἐν νέου: «Πιστεύω, τῷ εἶπεν, ὅτι ἡ σημαντὴ συνταγὴ θὰ σοῦ εἴχῃ καλλίτερα ἀπὸ τὰς ἄλλας». Ο ἀσθενὴς ἐκλίνε μετὰ λύπης τὴν κεφαλὴν.

Ο Ιατρός ἐκάθισεν εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἀφῆκεν ἐξερχόμενος πρὸς τὴν ἐξῆς συνταγὴν: «Πενταλμικὰ παραλαβὴς τριακοντα χιλιάδων φράγκων ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον μου. »

— Ο ἀσθενὴς ἐθεραπεύθη.

ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ

Όταν ὁ Γ. Βάσιγκτων, ὁ ἑνδοξὸς πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἦτο μικρὸν παιδίον, κάποιος τοῦ ἔδωκεν ἕνα μινιόν πελέκων. Πλήρης χαρᾶς ἀπῆλθε κυττωπὼν παν ὅτι ἤθελον ἀπαντήσει εἰς τὸν ὁρμὸν του. Ἀλλὰ μέσα εἰς τὸν κήπον ὑπῆρχε πορτοκαλιὰ, πολυαγαπητὸν δένδρον εἰς τὸν πατέρα του. Ο μικρὸς ἀπρόσεκτος τὸ ἐκτόνισεν διὰ τοῦ πελέκου τὸσον δύνατά, ὥστε τὸ δένδρον θὰ καταστρέφετο.

Όταν ὁ πατὴρ εἶδε τὸ δένδρον ἀλυπήθη καὶ ἐζήτησε τὸν δράστην τῆς βλάβης ταύτης, λέγων ὅτι τὸ δένδρον αὐτὸ δὲν τὸ ἀντήλλασσεν οὔτε μὲ πολὺ χρόνον. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἠμύρτισε νὰ τῷ ὑποδείξῃ τὸν δράστην. Μετὰ τινα ὅμως στιγμήν εἶδε τὸν Γεώργιον μὲ τὸν πελεκίον εἰς τὴν χεῖρα καὶ ὑπόπτισεν ὅτι αὐτός ἦτο ὁ ἑνοχός.

— Γεώργιε, εἶπεν ὁ πατὴρ, ξέρεις ποῖος ἔνοχος τὴν πορτοκαλιὰν εἰς τὸν κήπον; Θὰ τὸν τιμωρήσω, καὶ ἡ τιμωρία θὰ εἴναι τοιαύτη, ὥστε δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὴν ἡμέραν αὐτήν.

Τὸ παιδίον ἔμεινε πρὸς στιγμήν σκαπτικόν, κατόπιν ἔμεινε εὐγενὲς ἀπεκρίθη: — Δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ψεύματα, πᾶτερ μου· γνωρίζετε καλῶς ὅτι δὲν δύναμαι νὰ εἶπω ψεύματα. Ἐγὼ τὴν ἐνόησα μὲ τὸ πελεκίδιον μου· τιμωρήσατέ με.

— Ἐλθε εἰς τὰς ἀγκαλίας μου, τέκνον μου, ἀνέκραξεν ὁ πατὴρ του. Ἐκαμῶς πολὺ ἀσχημα νὰ καταστρέφῃς δένδρον ὀφελίμον, τὸ ἐποίησεν ἐγὼ ἐφύευσκα. Καὶ ὅμως, Γεώργιε, λέγων μοι τὴν ἀλήθειαν μὲ τὸ ἐπλήρωσες χιλιάδας.

Τὸ θάρρος καὶ ἡ εὐλαβία τοῦ υἱοῦ μου ἔχουν περισσotέραν ἀξίαν ἀπὸ χίλια δένδρα, ἔστω ἀκόμη καὶ ἂν τὰ ἔθνη τῶν ἡσάν ἀπὸ ἀργύρου καὶ οἱ κερτοὶ τῶν ἀπὸ χρυσόν. Πήγαίνα, καὶ τὸ γεγονός τοῦτο τῆς πορτοκαλιᾶς θ: σὲ κάμῃ νὰ ἐνθυμῇσαι εἰς ὅλην σου τὴν ζωὴν, ὅτι πρέπει νὰ λέγῃς ὅσον καὶ ἂν σοῦ κοστίζῃ τὴν ἀλήθειαν.

ΠΩΣ ΝΑ ΟΜΙΛΩΜΕΝ

ΕΜΠΡΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Τὴ ἤναψε πολλάκις μεγάλην πυρακίδα, ἡ ὁποία ἀφῆκεν ὀπίσω τῆς τέφρας καὶ σποδῶν;

Εἴς σπινθήρ.

Τοῦτο συμβαίνει καὶ μὲ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, πρὸ πάντων δὲ μὲ τὰς καρδίας τῶν παιδίων. Προσέχετε πολὺ ὅταν τοῖς ὁμιλήτε. Εἰς ἀπρόσεκτος λόγος σας, μία ὕβρις κατὰ τοῦ πνεύματος σας, εἰς γογγυσμὸς κατὰ τῆς θείας προνοίας, ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ ἐντὸς τῆς ἐπλάστου ἀκόμῃ ψυχῇ: τὴν τρομερὰν καταστροφὴν.

Ἀπὸ τὴν βροχὴν τὰ φυλάττομεν καὶ ἀπὸ τὰ ψύχη δὲ καὶ ἀπὸ κάθε τι, τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ νὰ προσβάλλῃ τὴν ὕψιν των.

Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει τὴν ἰδικὴν τῆς ὕψιν; Καὶ ἡ θύρα τῆς ψυχῆς ταύτης εἶνε ἡ ἀκρό. Μὴ ρίπτειτε λοιπὸν ἐντὸς αὐτῆς ἀπρόσεκτους καὶ σκαποὺς λόγους, οἱ ὅποιοι, ὡς βρωμερὰ ἐναθυμιάσεις, ὡς θανατηφόρα μολύσματα, ὡς φονικαὶ σφαῖραι ἡμποροῦν νὰ φέρουν εἰς τὰ μικρὰ πλάσματα τὸν μολυσμὸν, τὴν φθορὰν, τὴν καταστροφὴν.

Πιστεύσατε εἰς εἰς ἀσυνείδητον νὰ ὁμιλῇ κανεὶς εἰς τὰ παιδιά διὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα διόλου δὲν ἀνήκουν εἰς τὸν κύκλον των, ἢ νὰ διηγῇται τις ἐνώπιόν των ἱστορίας καὶ ἀνέκδοτα, τὰ ὁποῖα καὶ διὰ τοῦς ἡλικιωμένους προξενοῦν ἐντροπὴν.

Δικαιολογεσθε ἴσως λέγοντες: ὅτι τὰ παιδιά εἰνε πολὺ μικρὰ καὶ δὲν ἐννοοῦν ἢ θὰ λησμονήσουν;

Ἀπεκρίσθε. Ἡ ψυχὴ των εἶνε μαλακὴ καὶ δέχεται πᾶσαν ἐντύπωσιν. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ περάσων ἔτη πολλά, ἢ ἐκτετατῆς διήγησις, διδομένης προκλητικῆς: τινος περιστάσεως, ἀναβαίνει εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἄλλοτε παιδίου, τοῦ σήμερον νέου, ἀναβαίνει δὲ ὅχι βίβαια διὰ τὸν ὀφελήσῃ.

Ο Χριστὸς δὲν μᾶς ἡμύδισε κάθε λόγον ἄργον; Διὰ τί τάχα τὸ ἔκαμα παρὰ μόνον διότι αἱ ὁμιλίαι σφύζουν, ἀλλὰ καὶ αἱ ὁμιλίαι καταστρέφουν;

Ἀγαπᾶς λοιπὸν τὰ τέκνα σου;

Πρόσεχε τὸ στόμα σου. Λόγοι ἀνόητοι θὰ νὰ δηλητηριάσουν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Πρὸς τοὺς συνεργάτας, ἀνταποκριτὰς καὶ συνδρομητὰς τῆς «Ἀναφλάσεως», καὶ πάντα ὅστις ἐβοήθησε τὸ ἔργον τῆς καθ' ὁσονδήποτε τρόπον τὸ λήξαν ἔτος 1906, ἐκφράζομεν καὶ τὰς τοῦ Συλλόγου καὶ τὰς ἰδιαίτερας ἡμῶν θερμὰς εὐχαριστίας.

ΜΙΧ. Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ

Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου «Ἀναφλάσεως»
καὶ διευθυντῆς τοῦ ἑμῶν ἑτάλλου

ΕΥΧΑΙ

Πρὸς γνωστούς καὶ ἀγνώστους φίλους τῆς «Ἀναφλάσεως», πρὸς ὅσους θανερὰ ἐξεδήλωσαν τὰς ὑπὲρ αὐτῆς συμπάθειάς των, καὶ πρὸς ὅσους λανθάνοντες εὐχονται ὑπὲρ αὐτῆς, ἀνταποστέλλομεν καὶ ἡμεῖς τὰς μᾶλλον ἐγκαρδίους εὐχὰς μας διὰ τὸ νέον ἔτος.

Τοῖς εὐχόμεθα πρὸ πάντων νὰ κερδίζουν ὅλον τὸν χρόνον, ὁ ὅποιος θὰ περᾶ, καὶ νὰ σχηματίζουν ἐξ αὐτοῦ τὸ λαμπρότερον καὶ ἐπικερδέστερον κεφάλαιον. Θὰ τὸ κατορθώσουν ἐάν τὸν καιρὸν των τάξουν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Θεοῦ μὴ παρεκλινόντες ποτε ἀπὸ τοῦ δρόμου τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης του.

Τοιαύτης ζωῆς τίποτε δὲν ἔχει νὰ χαθῇ. Πᾶσα στιγμή τῆς θὰ μένῃ, διότι θὰ μένουν τὰ καλὰ ἔργα τῆς. Καὶ ἐξ ὅλων τούτων τῶν θεαρέστων στιγμῶν θὰ κατασκευασθῇ, διὰ τοῦ θείου χωνευτηρίου, τῆς αἰωνίου μακαριότητος ὁ ἡμέτερος καὶ βεβαιωτάτος στέφανος.

Η «ΑΝΑΦΛΑΣΙΣ»

ΑΓΓΕΛΙΑ

Προετιθέμενος νὰ δημοσιεύσω λίαν προσεχῶς τὴν πολιτικὴν καὶ ἱστορικὴν μυθογραφίαν μου ἐπὶ κατὰ τὸν Περικλέα, ἐξαιτούμαι τὴν συνδρομὴν τῶν ἀπανταχοῦ λογίων Ἑλλήνων. Τὸ ἔργον μου τοῦτο εἶναι διττον, ὅπως καὶ τὸ πρὸ διετίας ἐκδοθὲν καὶ φέρων τὴν ἐπιγραφὴν ἐπὶ κατὰ τὸν Θεσέα, τὸ ὁποῖον κατέστη εὐχέριτον ἀνέγνωμα παντός εὐραϊσθέντος Ἑλλήνου.

Ὡς δ' ἐν τῷ προεπιθεμένῳ ἐκείνῳ ἔργῳ μου ἐξιστορεῖται διὰ τρόπου τερπνοῦ καὶ διδακτικοῦ ἡ ἡρωικὴ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἐζήσεν ὁ Θεσεύς, εἴτω καὶ ἐν τῷ νῦν δημοσιευμένῳ περιγράφεται ἡ ἀκμὴ τῶν Ἀθηναίων, ἥτοι ἡ πρόοδος ἐν ταῖς τέχναις καὶ τοῖς γράμμασιν, ἣν ἡ πόλις αὕτη ἐπέτελεσεν ἐπὶ τοῦ Περικλέους. Ο αἰὼν πρέπει νὰ γείνῃ γνωστός παντὶ φιλοτίμῳ τῶν προγονικῶν ἀρετῶν ἑραστῇ, καὶ ἐντυπωθῇ ζωηρῶς ἐν τῇ συνείδησει. Τὸ τερπνὸν καὶ ἐπαγωγὸν τῆς διηγήσεως ἡνωμένον μετὰ τοῦ διδακτικοῦ θὰ συντελέσῃ μάλιστα εἰς τοῦτο.

Τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καὶ ἰθὺς ἠνωφελούς. ἔργον τὴν τύπωσιν ἀρχόμενος ἤδη· ἐξαιτούμαι καὶ ἐπὶ τὴν συνδρομὴν τῶν φιλοπόμων.

Τὸ βιβλίον ἐκ δύο μεγάλων τόμων συγκροτούμενον τιμᾶται δραχμῶν πέντε διὰ τοὺς προπληρόντας τὸ ἀντικείμενον, ἔξ δὲ διὰ τοῦς ἀπλῶς ἐγγραφεμένους ἐν τῇ ἀγγελίᾳ ταύτῃ, ἐκτὼ δὲ διὰ τοῦς προμηθευμένους αὐτὸ ὑστερον.

ΜΙΑΤΙΑΔΗΣ Ι. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ

πρόην διευθυντῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Μαρσλείου Διδασκαλείου

Σ. Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι ν' ἀποκτήσωσι τὴν διττον ἱστορικὴν καὶ πολιτικὴν μυθογραφίαν ἐπὶ κατὰ τὸν Θεσέα, ἄς ἀποστείλωσι δραχμὰς πέντε ἐν συστημένῃ ἐπιστολῇ ὑπὸ τὴν ἐξῆς διεύθυνσιν,

Κύριον Μιλτιάδην Βρατσάνον

πρόην διευθυντῆς τοῦ Μαρσλείου Διδασκαλείου

ἢ Ὁδὸς Βαλαορίτου 8.

Εἰς Ἀθήνας.

"ΟΙ ΤΡΙΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΙ,"

Πρόκειται περὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἑμῶν ἑτάλλου «Αναφλάσεως». Νεώτατον, παρουσιάζει πλουσιωτάτην ἡδὴ ἱστορίαν. Καλλιεργεῖ τακτικὸν κήρυγμα, συντρέπει πρόσφυγας, βοηθεῖ πτωχοὺς καὶ ἀποφυλάττει δυστυχῆς ἐν τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς διὰ χρεὶν κρητούμενους.

Πῶς τὰ κατορθώνει; ὅλα αὐτά;

Μὲ τὴν μηνιαίαν συνδρομὴν τῶν μελῶν του, μὲ προσφορὰς ἐκτάκτους, μὲ ὀργάνωσιν φιλανθρωπικῶν διαλέξεων καὶ ἀγορῶν.

Ἀλλὰ τὸ πᾶν περὶ αὐτοῦ ἐκτενέστερον εἶνε ἡ πίστις καὶ ὁ ζήλος τοῦ Προεδρείου καὶ τῶν μελῶν. Χωρὶς προπικὰς ἀνταγωνισμοὺς καὶ μικροπρεπεῖς ἀντιπολιτεύσεις καὶ φιλοδοξίας ἐργάζονται ὅλοι τῶν εὐχαριστημένοι, διότι ὅλοι δύναται νὰ συντρέχουν εἰς τὸ καλόν.

Ἡ τελευταία ἐν τῷ Δημηάρχῳ Ἀθηναίων ἀγορᾷ των ἔφερεν εἰσπραξίαν διαχιλίων δραχμῶν. Τὰς χιλιάς διέθεσαν εἰς ἀποφυλάκισιν κρητούμενων, τὰς ἄλλας χιλιάς ὑπὲρ πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν.

Οὕτω καὶ Ἀθηναί. ἐξαρτίζονται. Ὅπου τόσοι ἐπίσημοι λιμνάζουν, διακύνουν τὰ μῦρα τῆς φιλανθρωπίας ἄνθρωποι προσέχοντες νὰ μὴ διαφημίζωνται ἀπὸ τὴν κοινωνίαν, ἐνδιαφερόμενοι δὲ μόνον νὰ ὑπηρετοῦν τὸν πλεῖστον των καὶ νὰ ἀρέσουν εἰς τὸν Θεόν.

Τίνα τὰ ἐνέμακά των;

Οἱ Ἀθηναῖοι δὲν τὰ γνωρίζουν· γνωρίζουν ὅμως αἱ Ἀθῆναι τὸ εὐγενὲς ἔργον των.

Ποῖος ἀνέδειξε τοὺς λαμπροὺς αὐτοὺς ἐργάτας τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης καὶ τοῦ κοινωνικοῦ ἀγαθοῦ;

Ἐρωτήσατέ τους.

Θὰ σὰς εἰπουν ὅτι τὸ θεῖον κήρυγμα, τὸ ὁποῖον τακτικὰ ἤκουον, τὸ ὁποῖον δὲν παύουν νὰ ἀκούουν.

Ἡ ἀγάπη των εἶνε καρπὸς τῆς πίστεως των, καὶ ἡ πίστις των, ἡ ζωὰ, ἀπάρριε τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς ἀκροῆς.

ΜΙΧ. Ι. ΓΑΛΑΝΟΣ

† ΦΕΡΑΙΝΑΝΔΟΣ ΒΡΟΥΝΕΤΙΕΡ

Ανηγγέλθη πρό ὀλίγων ἡβδομάδων ὁ θάνατος τοῦ περὶ φήμου Γάλλου Ἀκαδημαϊκοῦ Φερδινάνδου Βρουντιέρ. Γεννηθεὶς εἰς Τουλὸν κατὰ τὰς 14 Ἰουλίου τοῦ 1849, παρουσιάσθη τὸ 1874 ἀπὸ τῆς σιδήρας τῆς Κωνστ. Ἐκθερῶσεως μὲ δημοσιογραφικὴν καὶ φιλολογικὴν τάλαντον ἀσύνθητος. Κατὰ τὸ 1875 διεκρίθη μετὰ τῶν συνεργατῶν τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν Ἀπο Κόσμων, τῆς ὁποίας ἀργότερον ἀνεδείχθη ἑξοχὸς Διευθυντής.

Φιλολογικῶς ἡ προτίμησις τοῦ Βρουντιέρ ἐξεδιήλυνετο πανηγυρικῶς ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς παραγωγῆς τοῦ 19^{ου} αἰῶνος. Τὸν θαυμασμένον δὲ ἐξήγειραν ἡ λιανότης αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ πραγματευέται τὰ μᾶλλον διάφορα ζητήματα μετὰ κατὰ πηκτικῆς πολυμαθείας καὶ ἐμβριθείας, μὲ μεθόδους αἰτίποτε νέας, βαθείας, λαμπράς.

Δύο ἔργα τοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον *Κριτικαὶ Μελέται* (1880 καὶ 1882) καὶ ἕν ἄλλο, τὸ : *ἡ φυσιογνωμὴ μυθιογραφίας* : (1884) ἔλαβον τὸ βραβεῖον τοῦ Robin κατὰ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

Ἐξέδωκεν ὁ αὐτὸς *Λόγους τοῦ Βουσσάντου καὶ* ἑκλογὴν (1882) μὲ εἰσαγωγὴν καὶ σημειώσεις, κατὰ τὰς τὸ 1884 τοὺς περὶ τῆς ἀξίας τοῦ κόσμου καὶ περὶ τοῦ θανάτου λόγους τοῦ αὐτοῦ ὑπερέχον ἐκκλησιαστικῶν φήμοις.

Ὡς Ἀκαδημαϊκὸς ὁ Βρουντιέρ ἐξεφώνησε τὸν πολυέροτον λόγον τοῦ περὶ χρεωσιμότητος τῆς ἐπιστήμης τῆς ζητούσης νὰ λύσῃ τὰ μέγιστα προβλήματα τῆς φιλοσοφίας διὰ μόνων τῶν ἰδίων δυναμειῶν ἀνεῦ τῆς βοηθείας τῆς θρησκείας.

Οἱ Ἀκαδημαϊκοὶ λόγοι τοῦ Βρουντιέρ ἀπετέλεσαν ἡλόκληρον τόμον, ἕτερον δὲ οἱ πολυμικοὶ τοῦ λόγου.

Ὡς ἑμιλητὴς ὁ Γαλλικὸς Ἀκαδημαϊκὸς ἦτο ὑπέροχος ἰδιοφυΐα. Μαχόμενος δὲ ἐπὶ τῆς πρώτης γραμμῆς ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν ἀρχῶν, εἰργάζετο ὑπὲρ αὐτῶν ὁργανῶν συνδιαλέξεις ἢ δεχόμενος προσκλήσεις ὅχι μόνον ἐν Γαλλίᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἑλλοδαπήν.

Τὸ κύριόν του εἰς τὸν ἑλλοδαπὸν κόσμον τῶν γραμμάτων, πρὸς τὸν ὁποῖον κυρίως ἀπευθύνεται τὸ ἔργον του, ἦτο μέγα καὶ ἀκαμφισβήτητον. Ἀπὸ τὰ τελευταῖα δὲ δημοσιεύματα τοῦ ἦτο λαμπρὸς πρόλογος εἰς τὸ πολυμαθέστατον ἔργον τοῦ ἀδελφ. Louis Picard, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον α' *Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ*.

Ὁ Βρουντιέρ, ὁμοῦ μὲ ἄλλους ἀκαδημαϊκοὺς, ἦτο κεκρυμμένος ἐναντίον τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ θρησκευτικῶν ζητημάτων πολιτικῆς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ θάνατός του εἶνε μεγάλη ἀπώλεια τῶν τῶν γραμμάτων, ὅσον καὶ τοῦ μᾶλλον ἐπιλέκτου χριστιανικοῦ στρατοπέδου. Εὐτυχῶς τὸ ἔργον του μένει, καὶ ἡ φωνὴ του θὰ ἐξακολουθῇ νὰ ἀντηχῇ στηρίζουσα εἰς τὰς θρησκευτικὰς χριστιανικὰς πεποιθήσεις καὶ ἀποδεικνύουσα τὴν ἐπιπολαιότητα ἐκείνων, οἵτινες ἀπικδέχονται παρὰ τῆς ἐπιστήμης

τὴν ἀπάντησιν εἰς ὅλα τὰ διανοητικὰ προβλήματα καὶ τὴν ὑπ' αὐτῆς θερμοκρασίαν τῶν ἐπιστακτικωτέρων ἀνγκυῶν τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας καὶ κοινωνίας.

† ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΒΟΥΡΝΟΥΦ

Τὴν παραθεύσαν Τρίτην ἀπέθανεν ἐν Παρίσι, γνωστότατος φιλόλογος καὶ ἀνατολιστής, ὁ Αἰμίλιος Βουρνούφ. Γεννηθεὶς τὴν 21ην Ἀγούστου τοῦ 1821, διήνευσε τὰς κλασσικὰς σπουδὰς του εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσιν.

Διεκρίθη: πανεπιστημιακὸς καθηγητὴς εἰς Νανσύ, ἔδνημοίευσεν ἔργας του ἐπὶ τῆς Σανσκριτικῆς καὶ ἐπὶ τοῦ βιβλίου τῶν Βέδα. Ἀπολυθὼς, στραφείς πρὸς τὰς ἑλληνικὰς μελέτας, ἔδνημοίευσεν τὸ 1850. Τῆς ἀρχῆς τῆς ἐσχέρας κατὰ τὴν μέθοδον καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Πλάτωνος.

Ἐν ἔτει 1867 διεκρίθη διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς. Ἀνέβη: ἔδνημοίευσεν πλείους μελέτας, μετὰ τῶν ὁποίων ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς Γραμματικολογίας κατὰ τὸ 1869, περὶ τῶν Ἑραδῶν τὸ 1871, καὶ τὴν ἐπιστήμην τῶν θρησκείων κατὰ τὸ 1872.

Τὸ 1875 ἀνεκλήθη ὑπὸ τοῦ Γάλλου Ἱπουργοῦ τῆς παιδείας διεκρίθη: καθηγητὴς καὶ κοσμητὴρ εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Βορδῶ. Ἐπροτίμησεν ὅμως νὰ μείνῃ εἰς Παρίσι, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς κλασσικὰς καὶ ἀνατολικὰς μελέτας του.

Μετὰ τῶν ἑκτοτε δημοσιευθέντων ἔργων του εἶνε ἡ πόλις καὶ ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὰς διαφόρους ἐσχέρας (1877), ὁ σύγχρονος Καθολικισμὸς (1878) τὸ 1853 ἢ αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1883), Ζωὴ καὶ θάνατος, χριστιανικὴ αἰσθητικὴ φιλοσοφία (1886), ὡς καὶ ἕν ἔργον του περὶ τῶν φασμάτων τῆς αἰσθητικῆς Ἑκκλησίας (1887).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ πρότερον καθήκον τῶν κυβερνήσεών μας. — Τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν κρατῶν. — Τὰ νέα τῆς ἡδομῆς. — Τὰ μικρόδια, ὑπὸ Κ. Καλλιμάκου. — Ἡ μετάνοια, ὑπὸ Ἀθ. Πάλλη. — Αἱ δίκαι ἐντολαί τῆς χριστιανικῆς τῶν νέων ἀγωγῆς. — Ἡ ἀδελφότης μετὰ τῶν ἀνθρώπων. — Ἑθνικὴ ἐλευθεροσύνη. — ὁ ἱατρὸς Δουμουλίας. — Ἀγάπη πρὸς τὴν ἀλήθειαν. — Πῶς νὰ ἐμψύχωνται οἱ πρὸς εἰς τὰ παιδία. — Βύχαρισται. — Βύχα. — Ἀγγελία. — Οἱ ἑπτὰ ἱεράρχαι, ὑπὸ Μιχ. Γαλανοῦ, — Φερδινάνδος Βρουντιέρ. — Διμ. Βουρνούφ.

ΒΙΟΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ἡ ἐκδοσις τῶν **Βίων τῶν Ἀγίων** ἤρξισε καὶ πωλεῖται καὶ παρὰ τῶν ἐφημεριδοπωλῶν εἰς πεντάλεπτα φυλλάδια.

Ἡ συνδρομὴ τῶν μηνιαίων τευχῶν ὁρίσθη διὰ μὲν τὰ ἄδεια εἰς δρ. 1,25, διὰ δὲ τὰ δεμένα εἰς δρ. 2.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τὸ μηνιαῖον τεῦχος θὰ τιμᾶται ἕδεται ἔντι δρ. 3.

Ἡ τιμὴ τῶν μηνιαίων τευχῶν ὁρίσθη εὐθηνὴ διὰ μόνους τοὺς κ. κ. συνδρομητάς, καθ' ὅσον διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν διευκολύνουσι τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἔργου.

Πᾶσα αἰτήσις πρέπει νὰ ἀπευθύνεται πρὸς τὸν κ. **Γεώργιον Ι. Ἰωαννίδην** διευθυντὴν τοῦ Βιβλιοπωλείου **ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ** εἰς Ἀθήνας, ἔδης Μητροπόλεως ἀριθ. 28.